

उत्कासिका उत्कमुञ्जलमस्यति अच-खल् । ऊर्द्धं स्त्री-
नेपके रोगभेदे ।

उत्कासन न० उत्-ऊर्ध्वस्य कस्य आसनं क्षेपणम् अच+
षिच्-ल्युट् । अन्तःस्थकफरूपस्य कस्य ऊर्ध्वदेशेन निष्का-
रणरूपे व्यापारे । “आहारशेषस्तेष्वहीनाणुगुल्यानि
श्वसनोत्कासनप्रधमनैर्निर्गमेत्” । “सन्निगतः पीष्टमानो
न प्रवर्तते आकुञ्चनप्रसारणोत्तमनविनमनप्रधावनोत्का-
सनप्रवाहकश्च क्वति” सुश्रु० । (कासीकरान)

उत्किर ति० उट्-कृ-कर्त्तरि ष । उत्क्षेपके । “पुष्परेणू-
किरेर्वातैः” रघुः । “गिनाय सात्यन्तहिमोत्किरानिवाः ।
“आम्नुतास्तीरमन्दारकुसुमोत्किरवीचिषु” कुमा० “शाखि-
मिः कुसुमोत्किरेः” भट्टिः

उत्कीर्णं ति० उट्+कृ-क्त । १। उक्लिष्टिते, २। कृतवेषे च “मणौ
वज्रउत्कीर्णौ” रघुः । ३। उक्लृप्तौ च “रजोमिस्तुरगो-
त्कीर्णः” रघुः । ४। उक्लिष्टिते “उत्कीर्णपि विप्रलभते” काद० ।

उत्कीर्त्तनं न० उट्+कीर्त्तनम् । देवनामादेः उच्चैः कथने ।
उत्कीर्त्तितं ति० उट्+कीर्त्त-क्त । उच्चैः कथिते । [हारा० ।
उत्कृतं न० कृत-सङ्कोचे क उन्नतं कृतो यत् । उत्तानशयने
उत्कृण ति० उत्तोऽस्य कुण्यते हिंस्यते कुण-हिंसने अट्-
चुरा० कर्म्मणि अच् । उत्तोऽस्य हिंस्ये (उकुण)
स्मरते केशकीटे हेयव० ।

उत्कूटं पु० उन्नतं कूटमस्य । कले हारा० ।

उत्कूलं ति० उत्क्रान्तः कूलात् निरा० स० । १। उत्क्रान्तकूले
नदादौ । कूलसङ्गतः अत्या० स० । २। कूलप्राप्ते । तत्करो-
तोत्यर्थे निचि कर्म्मणि क्त । उत्कूलित । कूल मापिते
ति० । “प्रतिश्रयोत्कूलितशैवलाभप्रः” माघः ।

उत्कृतिस्त्रो षड्विंशत्यक्षरपादके ऋन्भेदे । “उक्तात्युक्ते”
लुपक्रमस्य “विकृतिः सङ्कृतिश्च तथा विकृतिरुत्कृतिः” छ० २०
उत्कृत्य अव्य० उट्+कृत-ल्यप् । १। उत्कर्त्तनं कृत्वेत्यर्थे ।
“उत्कृत्योत्कृत्य कृत्ति” प्रथममथ पृथूत्सेधेत्वात्तद्
मालनो० । अट्पुपधत्वात् कर्म्मणि कप् । २। उत्कर्त्तनाये
ऋदनीये ति० ।

उत्कृष्टं ति० उट्+कृ-क्त । १। प्रशस्तो २। उत्तमो ३। उत्कर्षान्विते
“इहासनमभिप्रेषुत्कृष्टस्यापकृष्टजः” “वसनस्य दशा
प्राज्ञा ऋद्धयोत्कृष्टवेदने” “कन्यां भजन्तोमुत्कृष्टं न
किञ्चदपि दापयेत्” “वीजस्य चैव योन्याश्च वीजमुत्कृष्टं
मुच्यते” इति च मनुः । ४। कर्षणयुक्ते जेतादौ च । अतः
अतिशये ऋष्टं तमप्युत्कृष्टतरः उत्कृष्टतमः ।

उत्कृष्टभूमि पु० उत्कृष्टा भूमिर्यत्र वा० अच् समा० ।
प्रशस्तभूमौ देशे जटा० अभिधानात् पुंस्त्वम् ।

उत्कोचं पुंस्त्री उद्गतः कोचः सङ्कोचः कार्यप्रतिबन्धोयेन ।
अव्याय्यकर्म्मकरणार्थं स्वार्थप्रतिबन्धनिरासाय वादिप्रति-
वादिभ्यां दाने (घुस्) इति ख्याते । “तथोत्कोचपरी-
हासव्यात्यासच्छलयोगतः” अदसगणनायां नारदः ।
“उत्कोचजीविनो हव्यहीनान् कत्वा प्रवासयेत्” या०
सूत्र० । उत्कोचदत्तस्यादत्ततैव यथा “दत्तं सप्रविधं
प्रोक्तमदत्तं प्रोद्धृतात्मकमिति” सामान्यतोऽभिधाय
“अदत्तं तु भयक्रोधेत्वादिना शोडशविधादत्तपदार्थां नार-
देन दर्शिताः अदत्ताशब्दे तज्जोदाहृतम् ११२४७ इत्यम्
“उत्कोचेन कार्यप्रतिबन्धनिरासार्थमधिकतेभ्योदत्तम्”
मिता०

उत्कोचकं पु० उत्कोचे उत्कोचद्रव्यग्रहणे प्रकृतः वा०
कन् । १। उत्कोचप्राहिणि “उत्कोचकाशोपधिका वञ्च-
काः कितवास्तथा” इत्यपक्रमस्य “एवमादीन् विजानीयात्
प्रकाशाङ्गोक्तवञ्चकान्” मनुः । २। धौम्याश्रमान्तिके तीर्थभेदे
“यवोयान् देवलयैव वने भ्राता तपस्यति । धौम्य उत्-
कोचके तीर्थे तं दृषुध्वं यदीच्छत” । “तत्र उत्कोचकं
तीर्थं गत्वा धौमाश्रमं ततः” भा० ध्या० १८३ अ० ।

उत्क्रमं पु० उट्+क्रम-घञ् अट्+ङिः । व्युत्क्रमे, विपरीत-
क्रमे “क्रमोत्क्रमान्तेषु तत्तादिमानम्” ज्यो० त० । “अथो-
त्क्रममायानुपक्रमाय शतमानं भवति” शत० ब्रा० १३,
४, २, १० । उट्+क्रम-घञ् । २। उत्क्रान्तौ ऊर्द्धगतौ ।

उत्क्रमणं न० उट्+क्रम-ल्युट् । १। अपसरणे “सोमवदुत्क्रमण
मपगमनञ्च” कात्या० १६, ५, १७ । २। देहात् जीवादेरपसरणे
“शतं चैका च हृदयस्य नाद्यस्तासां मूर्द्धानमभि निष्कृ-
तैका । तयोर्द्धानामयवच्छेदतमेति विच्छेद्वन्त्या उत्क्रमणे
भवन्ति” कठोप० अस्य भाष्यं यथा “तत्र शतञ्च शतस-
ङ्ख्याका एका च सुषुम्णा नाम पुरुषस्य हृदयादिनिः-
सृता नाद्यः शिरास्तासां मध्ये मूर्द्धानं भित्त्वाऽभिनिः-
सृता निर्गता एका सुषुम्णा नाम तस्याऽन्तर्काले हृदये
व्याप्तानं वशीकृत्य योजयेत् । तथा नाद्योर्द्धानामपि व्याप-
नं गच्छादित्यदारेणाच्छतत्वभंशरूपधर्मात्ममापेक्षिकम् । “आ-
भुसंज्ञां स्थानमच्छतत्वं हि भाष्यत” इति सूत्रेतेः । ब्रह्मणा
वा सङ्काशान्तरेण मुख्यमच्छतत्वमेति भुक्त्वा भोगाननुपमान्
ब्रह्मलोकगतान् । विच्छेदः नानाविधगतयोऽन्या नाद्य उत्-
क्रमणे निमित्तं भवन्ति संसारप्रतिपत्त्यर्थं एव भवन्ती-